

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/188/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210696
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4611210696.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., J. R. č. XXXX/X, zastúpený opatrovníčkou Hanou Bognárovou, pracovníčkou Okresného súdu Topoľčany, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 360,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/95/2012-34 zo dňa 23. apríla 2012, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu o d m i e t a .

Ž i a d e n í z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 244,64 Eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 26.06.2007 až do zaplatenia. Vo zvyšku súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 127,86 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 23a ods. 1,2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení k dátumu uzatvorenia zmluvy, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 § 4 ods. 1, 2, 3, 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2007, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2008 a čl. 3 ods. 1, 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa /ďalej len navrhovateľ/ a odporca uzavreli dňa 11.12.2006 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 7.370,- Sk (244,64 Eur), ktorý sa odporca zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 448,- Sk (14,87 Eur) mesačne, s dohodnutou konečnou výškou úveru 10.752,- Sk (356,90 Eur) s RPMN 40,80%. Poskytnutie úveru súviselo so zakúpením spotrebného tovaru za predajnú cenu 7.370,- Sk (244,64 Eur). Zo splátkového kalendára navrhovateľa súd prvého stupňa zistil, že dátum prvej splátky bol 11.02.2007, pričom odporca neuhradil ani jednu splátku. Súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa v časti istiny poskytnutého úveru, ktorý bol odporcovi poskytnutý a ktorý odporca navrhovateľovi neuhradil a návrh navrhovateľa v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a v časti uplatneného úroku úveru tak, ako si ho uplatnil navrhovateľ zamietol ako nedôvodný, s poukazom na § 4 ods.5 Zák. č. 258/2001 Z. z. dôvodiac, že sa jednalo o nekalú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná, bez možnosti odporcu ovplyvniť ju. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP tak, že pre čiastočný úspech 35,74% priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 127,86 eura. Úspech navrhovateľa vzhľadom na uplatnenú sumu 360,45 eura a priznanú sumu

244,64 eura predstavuje 67,87%. Teda úspech a neúspech odporcu je 32,13% a potom rozdiel je 35,74% (67,87 - 32,13). Právny zástupca navrhovateľa si vyčíslil trovy konania v celkovej výške 357,74 eura pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 21,50 eura a z odmeny právneho zástupcu za 4 úkony á 26,56 eura, z režijného paušálu 3x 7,41 eura a 1 x 7,63 eura, z cestovného Bratislava - Topoľčany a späť vo výške 43,92 eura, z náhrady pohonných hmôt 23,86 eura a z náhrady za stratu času vo výške 76,32 eura (6 x 12,72 eura). Rozsudok súdu prvého stupňa vyhlásený dňa 23.4.2012 bol doručený právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 28.5.2012 a opatrovníkovi odporcu dňa 25. 5. 2012.

Dňa 10.05.2012 t.j. počas plynutia lehoty na podanie odvolania opatrovníčky odporcu Spotrebiteľské združenie OSA oznámilo súdu prvého stupňa, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník /na č.l. 41 spisu/ a uviedlo, že vznáša námietku premlčania uplatneného právneho nároku a uplatnil si náhradu trov konania za dva úkony právnej služby. Súd prvého stupňa doručil rozsudok vedľajšiemu účastníkovi dňa 31.5.2012 a oznámil právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 31.5.2012 vstup vedľajšieho účastníka do konania. Následne dňa 01.06.2012 podal vedľajší účastník na strane odporcu - Spotrebiteľské združenie OSA proti uvedenému rozsudku odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietne a súčasne prizná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v celkovej výške 94,01 Eur. Namietal, že v danej veci úverová zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom je spotrebiteľská zmluva, ktorá sa riadi občianskoprávnymi vzťahmi. Zároveň vzniesol aj námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadrila opatrovníčka odporcu, ktorá uviedla, že sa pripája k oznámeniu vedľajšieho účastníka a taktiež vzniesla námietku premlčania.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Mal za to, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania, nebol účastníkom konania v čase vyhlásenia rozsudku. Dôvodil ďalej tým, že vedľajší účastník podľa § 201 OSP má právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Vzhľadom k tomu, že medzi odporcom a vedľajším účastníkom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať ako podané neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 Cob/17/2012. Ďalej mal za to, že aj s poukazom na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6C/11/2012 zo dňa 02.04.2012 uviedol, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník, t.j. na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú. K trovám vedľajšieho účastníka uviedol, že tieto považuje za nadbytočné a nehospodárne, zo strany vedľajšieho účastníka dochádza k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia. Zároveň žiadal priznať aj trovy odvolacieho konania vo výške 41,03 Eur s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) postupom podľa § 214 ods. 2 OSP odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP z dôvodu, že odvolanie bolo podané osobou, ktorá nie je na podanie odvolania oprávnená.

Podľa § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) k § 93 ods. 2 OSP je osobitným predpisom napríklad aj zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov

verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa článku IV bodu 2 písm. e) Stanov Spotrebiteľského združenia OSA /na č.l. 46 spisu/ , základnou úlohou združenia je sprostredkovať riešenie sporov medzi spotrebiteľom a dodávateľmi, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov.

Podľa § 93 ods. 3 OSP do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V danej právnej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietnuť, pretože vedľajší účastník na strane odporcu nebol na podanie odvolania oprávnenou osobou. Odvolací súd zdôrazňuje, že na podanie odvolania sú procesne legitimovaní najmä účastníci konania. Účastníci konania odvolanie v danej právnej veci nepodali. Odporca nesplnomocnil vedľajšieho účastníka na podanie odvolania. Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 93 ods. 4 OSP v spojení s ustanovením § 201 OSP je oprávnený na podanie odvolania aj vedľajší účastník, avšak len za predpokladu že, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (napr. v prípadoch poistenia, kedy vedľajší účastník hradí priznané plnenie za účastníka, na ktorého strane vystupuje). V podstate v ustanovení § 201 OSP ide o zopakovanie procesnej legitimácie vedľajšieho účastníka na podanie odvolania predtým vymedzenej v § 93 ods. 4 OSP, avšak s tým rozdielom, že podľa § 201 OSP je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli, za predpokladu, že preukáže, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, vedľajší účastník na podanie odvolania nie je oprávnený.

Vzhľadom na to, že odvolací súd aj s poukazom na obsah spisu nezistil skutočnosť, že vedľajší účastník na strane odporcu by vo svojom odvolaní preukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom (odporcom), odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol. Z uvedených dôvodov potom odvolací súd už vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia nepreskúmaval.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odmietnutie odvolania sa z hľadiska procesného výsledku posudzuje analogicky ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.